

Çocuk ve Buzağı

Çınar BİBER

Çocuk ve Buzağı

Çınar BİBER

Kırmızı bir ahır ve rüzgârlı bir tepesi olan küçük bir çiftlikte, Sam adında bir çocuk yaşırdı. Sam sekiz yaşındaydı; sıcak açık kahverengi teni, kıvrıkcık koyu kahverengi saçları ve burnunun üzerinde çilleri vardı. Sarı bir tişörtün üzerine mavi tulum ve kırmızı lastik çizmeler giyerdi. Sam en çok sabahları severdi; çiftlik yavaşça uyanır, hava saman ve çiy kokardı.

Ahırda Daisy adında, daha üç aylık ve diz boyu küçük bir buzağı yaşırdı. Yumuşak krem beyazı tüyleri, açık kahverengi lekeleri, kocaman koyu kahverengi gözleri ve sarkık kulakları vardı. Boynuna gevşekçe bağlanmış kırmızı bir kurdele vardı. Daisy utangaçtı ve kolayca ürkekti. Sam ilk kez yaklaştığında, ahır bölmesinin arkasına sürtünerek gitti ve annesinin arkasına saklandı.

Sam, Daisy'nin arkadaşı olmak istiyordu. Onun sessiz şeyleri sevdiğini fark etti: aynı yol, aynı sesler, aynı yumuşak ses tonu. Bu yüzden bir plan yaptı. Her sabah, bez çantasında taze samanla gelip yumuşak sözler söyleyecekti. 'Günaydın, Daisy,' diye fısıldadı. 'Sadece benim, Sam.' Daisy'nin kulakları seğirdi ama kaçmadı.

Günler boyunca Sam aynı rutini sürdürdü. Aynı saatte geldi, aynı kırmızı çizmeleri giydi ve aynı çantayı taşıdı. Küçük bir saman yığını bıraktı ve sessizce yakında oturdu. 'Aynı saat, aynı saman, aynı arkadaş,' dedi. Daisy bir sendeleyken adım attı, sonra bir tane daha; ta ki pembe burnu samana değene kadar. Sam hızlı ve utangaç gülümsemesini gösterdi.

Kısa süre sonra Daisy, Sam'in ziyaretlerini beklemeye başladı. Ahır zemininde çizmelerini duyduğunda sarkık kulakları kalktı. Bir sabah doğruca ona yürüdü ve tulumunu kokladı. 'Bugün cesursun, Daisy,' dedi Sam. 'Yapabileceğini biliyordum.' Daisy'nin ince bacakları hâlâ sallanıyordu ama yakın kaldı. Arkadaşlık, her sessiz sabah biraz daha büyüyordu.

Sam, Daisy'nin daha da cesur hissetmesine yardımcı olmak istedi. Çimen yolu adında nazık bir oyun yaptı. Ahır bölmesinden ahır kapısına kadar lezzetli çimenlerden bir iz bıraktı. 'Yeşili takip et, Daisy,' dedi. 'Bir adım, sonra bir adım daha.' Daisy çimenlere, sonra Sam'e baktı. Bir ısırık aldı, sonra bir adım daha attı. Oyun basit ve güvenliydi, Daisy ona bayıldı.

Her sabah Sam çimen yolunu biraz daha uzattı. Daisy burnu yerde, kuyruğu havada onu takip etti. 'Bunda çok iyi oluyorsun,' diye yumuşakça cesaretlendirdi Sam. 'Aynı oyun, yeni adım.' Daisy meraklandı ve oyunbazlaştı, toynaklarıyla küçük toz bulutları kaldırdı. Ahır daha az korkutucu, daha çok keşfedilecek bir yer gibi hissettirdi.

Bir gün bir rüzgâr esintisi ahır kapısını takırdattı. Daisy sıçradı ve geri kaçtı. Sam sakin kaldı. 'Sorun değil, Daisy,' dedi. 'Sadece rüzgârlı bir gün. Yeniden başlayalım.' Taze bir çimen yolu yaptı ve bekledi. Daisy bir nefes aldı, sonra izi takip etti. 'Başardın,' diye fısıldadı Sam. 'Rüzgârlı günler de güvenli günlerdir.'

Sam'in nezaketi bir kalp atışı gibi düzenliydi. Daisy'yi hiç acele ettirmedi, yüksek ses çıkarmadı. Her sabah taze saman ve yumuşak sözler getirdi. 'Küçük adımlar büyük adımlardır,' dedi ona. Daisy çimen yolu olmadan da yanında yürümeye başladı. Hatta kırmızı kurdeleyi biraz daha sıkı bağlamasına izin verdi. Bir zamanlar saklanan buzağı artık dimdik ve toparlak duruyordu.

Daisy her gün daha özgüvenli oldu. Sam'le ahır avlusunu keşfetti, kovaları kokladı ve kelebekleri kovaladı. İnce bacakları güçlendi. 'Şuna bak, Daisy,' dedi Sam. 'Artık utangaç değilsin.' Daisy eline başını sürttü. Sabah rutinleri Sam'in gününün en güzel parçası olmuştu, Daisy'ninki de.

Sonra bir sabah Sam saman antasını unuttuėu bir sabah geldi. Endişelendi. Daisy üzölür müydü? Ama Daisy doėruca ona yürüdü ve başını koluna sürttü. 'Yine de geldin,' diye güldü Sam. 'Samana ihtiyacın yok. Sadece bir arkadaşaya ihtiyacın var.' Daisy'nin kocaman koyu gözleri sakindi ve emindi. Sam'in her zaman geleceėini öğrenmişti.

Sam önemli bir şey fark etti. Daisy'nin süslü oyuncaklara ya da gürültülü oyunlara ihtiyacı yoktu. Nazık bir ilgiye ve güvenileceği bir rutine ihtiyacı vardı. 'Nazık ilgi özgüveni büyütür,' dedi kendi kendine. Daisy'nin ahır avlusunda cesur ve meraklı bir şekilde tırıs gitmesini izledi. Utangaç buzağı, cesaretini küçük, öngörülebilir bir adımla bulmuştu.

O günden sonra Sam ve Daisy en iyi arkadaş oldular. Bir sabah rutinleri vardı: taze saman, yumuşak sözler ve çimen yolu oyunu. Diğer hayvanlar izlemeye geldi ama Daisy Sam'in yanında kaldı. 'İyi bir takımız,' dedi Sam. Daisy'nin kırmızı kurdeleleri esintide dalgalandı. Arkadaşlıkları sessiz ve düzenli bir şeydi, sabah güneşi gibi.

Sam küçük adımların büyük deęişimlere yol açtığını öğrendi. Arkadaşlarına, 'Sabırlı ve nazik olursanız, en utangaç buzağı bile cesur olabilir,' dedi. Daisy herkese nazik ilginin ve öngörülebilir rutinlerin herkesin kendini güvende ve güçlü hissetmesine yardımcı olduğunu gösterdi. Çocuk ve buzağı mükemmel bir ikiliydi ve arkadaşlıkları her gün daha da güçlendi.

Bir akşam Sam, sıcak ahır ışığında Daisy ile oturdu. 'Biliyor musun, Daisy,' dedi, 'bana da bir şey öğrettin. Nazık ve sakın olmak bir tür cesarettir.' Daisy çenesini onun dizine dayadı. Krem beyazı tüyleri fener ışığında parlıyordu. Arkadaşlıklarını küçük, düzenli anlardan inşa etmişlerdi ve bu her şeyin en güzeliydi.

Ve böylece, kırmızı bir ahır ve rüzgârlı bir tepesi olan küçük bir çiftlikte, bir çocuk ve bir buzağı en iyi arkadaş olarak kaldılar. Her sabah Sam hâlâ taze saman ve yumuşak sözler getirdi. Her sabah Daisy çimen yolunu takip etti, eskisinden daha cesur. Hikâyeleri, nazik ilginin özgüveni büyüttüğünü ve küçük, öngörülebilir adımların herkesin kendini güvende ve güçlü hissetmesine yardımcı olabileceğini gösterir.